

3) Sformułowanie „przestrzeganie przepisów Wspólnoty dotyczących dobra zwierząt”, zawarte w art. 33 ust. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, należy rozumieć w ten sposób, że w przypadku stwierdzenia, iż wspólnotowe normy gęstości załadunku zawarte w rozdziale VI pkt 47 część B załącznika do dyrektywy 91/628, zmienionej dyrektywą 95/29, nie były zachowane podczas transportu zwierząt, należy uznać co do zasady, że przepisy te nie były przestrzegane w odniesieniu do wszystkich żywych przewożonych zwierząt.

4) Prawo wspólnotowe nie zobowiązuje sądu krajowego do zastosowania z urzędu przepisu prawa wspólnotowego, jeżeli takie zastosowanie zmuszałoby sąd do odstąpienia od ustanowionej w danym prawie krajowym zasady zakazującej reformatio in peius.

(¹) Dz.U. C 20 z dnia 27.1.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-150/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zwłoka w przekazaniu środków własnych — Należne odsetki za zwłokę — Zasady rachunkowości — System ATA)

(2009/C 69/06)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Wilms i M. Afonso, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (Przedstawiciele: L. Inez Fernandes, J. A. Anjos i C. Guerra Santos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, art. 6 ust. 2, art. 9, art. 10 i art. 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 155, s. 1) — Odmowa zapłaty odsetek za zwłokę w przekazaniu środków własnych w ramach systemu ATA — Zasady rachunkowości

Sentencja

1) Odmawiając zapłaty Komisji Wspólnot Europejskich odsetek za zwłokę należnych z tytułu zwłoki w przekazaniu środków własnych w ramach systemu ATA, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2, art. 6 ust. 2, i art. 9, art. 10 i art. 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot.

2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.

3) Republika Portugalska pokrywa, poza kosztami własnymi, trzy czwarte kosztów Komisji Wspólnot Europejskich.

4) W pozostałym zakresie Komisja Wspólnot Europejskich sama ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-230/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państw członkowskich — Dyrektywa 2002/22/WE — Komunikacja elektroniczna — Wspólny europejski numer alarmowy — Lokalizacja osoby wywołującej — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2009/C 69/07)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Wils i M. Shotter, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C.M. Wissels, pełnomocnik)

Interwenient: Republika Litewska (przedstawiciel: D. Kriaučiūnas, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. C 108, 24.4.2002, str. 51)

Sentencja

- 1) Nie udostępniając, w zakresie w jakim jest to technicznie możliwe, organom interweniującym w przypadkach niecierpiących zwłoki informacji o miejscu przebywania osoby wywołującej, w odniesieniu do wywołań wspólnego europejskiego numeru alarmowego 112, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej)
- 2) Królestwo Niderlandów poniesie koszty postępowania.
- 3) Republika Litewska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 stycznia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Sony Music Entertainment (Germany) GmbH przeciwko Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH

(Sprawa C-240/07) (¹)

(Prawa pokrewne prawu autorskiemu — Prawa producentów fonogramów — Prawo do zwielokrotniania — Prawo do rozpowszechniania — Okres ochrony — Dyrektywa 2006/116/WE — Prawa obywateli państw trzecich)

(2009/C 69/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sony Music Entertainment (Germany) GmbH

Strona pozwana: Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesherichtshof — Wykładnia art. 10 ust. 2 dyrektywy 2006/116/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych (Dz.U. L 372, s. 12) — Zastosowanie czasu ochrony do utworu, który nigdy nie był chroniony w państwie członkowskim, w którym ochrona jest poszukiwana, i do którego prawa przysługują podmiotowi niebędącemu obywatelem jednego z państw członkowskich Wspólnoty

Sentencja

- 1) Czas ochrony przewidziany w dyrektywie 2006/116/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych ma na podstawie art. 10 ust. 2 tej dyrektywy zastosowanie także wówczas, gdy dany przedmiot ochrony nigdy nie był chroniony w państwie członkowskim, w którym ochrona jest poszukiwana.
- 2) Artykuł 10 ust. 2 dyrektywy 2006/116 należy interpretować w ten sposób, że czas ochrony przewidziany przez tę dyrektywę znajduje zastosowanie w sytuacji, w której dany utwór lub przedmiot był w dniu 1 lipca 1995 r. chroniony jako taki w co najmniej jednym państwie członkowskim na podstawie przepisów krajowych tego państwa dotyczących prawa autorskiego lub praw pokrewnych i w której będący obywatelem państwa trzeciego uprawniony z tytułu takich praw związanych z tym utworem lub przedmiotem korzystał w tej dacie z ochrony przewidzianej tymi przepisami krajowymi.

(¹) Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 stycznia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Hauptzollamt Hamburg-Jonas przeciwko Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegetrieb GmbH & Co

(Sprawy od C-278/07 do C-280/07) (¹)

(Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Ochrona interesów finansowych Wspólnot Europejskich — Artykuł 3 — Odzyskanie refundacji wywozowej — Ustalenie okresu przedawnienia — Nieprawidłowości, których dopuszczono się przed wejściem w życie rozporządzenia nr 2988/95 — Reguła przedawnienia stanowiąca część ogólnego prawa cywilnego państwa członkowskiego)

(2009/C 69/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof